

George R. Melidon, născut în Roman la anul 1831, 'și-a făcut cursul învățăturilor în academia națională din Iași. Simțind în sine aplecare mai alesă spre istorie, sufletul și lumina tuturor științelor, și spre literatură, în care este adunată averea spirituală a fiă-cărei națiuni, se puse după aceea cu totul pe studiul istoriei, mai alesă națională, și al literaturilor altor popóre mai însemnate în istoria culturii omenirii; așa studiază el: literatura grăcă, latină, germană și francesă, cu scopu ca în urmă să producă rezultatele aceloră și'n literatura română. Inzestrat cu ast-fel de cunoștințe solide, se făcu cunoscut pe calea publicității ca scriitor român dela 1852—1856, prin publicarea mai multor scrieri plăcute, atât în prosă cât și'n versuri, prin diferite calendare și foi literare, mai alesă în jurnalul „Zimbrul“ din Iași (1854—1860). La 1856 fu numit profesor de mitologie, retorică și poetică la celegiul academic din Iași, publicând la 1857 un „Tratat de versificațiune“. În același an fu însă smulsă din templul muselor și numit Șefu de secțiune la Ministeriul Cultelor și Instrucțiunii din Moldova, unde și desvoltă activitatea sa pentru pro-